

"Començar amb un projecte guanyador faria que la gent s'interessés més per aquest esport"

JESÚS NAVARRO / Castelló d'Empúries

Roser Vitalla va néixer fa 31 anys a Castelló d'Empúries i, des del final del 2006, és la primera presidenta del Club de Rem Empuriabrava, recentment creat. Els quatre equips de competició de l'entitat -senior masculí i femení, i veterà masculí i femení- provenen del Club de Rem Colera. La màxima responsable del CR Empuriabrava es va iniciar en el món del rem de banc fix al GEN de Roses, on va estar un any. Les dues temporades següents ha competit amb el Club de Rem Colera, entitat de la qual formava part de la junta directiva.

- El Club Rem Empuriabrava es va fundar al final del passat 2006. Com neix aquesta nova entitat?

- Ho fa per la iniciativa de tres persones amb moltes ganes de fer un club nou amb molt de futur, per poder créixer. Vam escollir Empuriabrava perquè sabem que aquí tindríem moltes possibilitats. Vam venir sense res, intentant buscar portes a les quals trucar.

- El primer acte públic del club va ser la quina que es va organitzar el dissabte, dia 30 de desembre a Castelló. Quina resposta va rebre?

- Va ser molt bona. Va venir força gent i vam tenir el seu suport, van col·laborar amb el nou club.

- La majoria dels integrants del Club Rem Empuriabrava formàveu part del CR Colera fins a la temporada passada. Com es produeix el canvi?

- Part de la junta va presentar la seva dimissió, vam avisar el club i posteriorment vam venir a Castelló. La gent va respondre molt bé i ens van dir que, fèssim el que fèssim, venien amb nosaltres.

- Quanta gent ha deixat el CR Colera per entrar al CR Empuriabrava?

- Unes quaranta persones, quatre equips de competició. Han vingut els dos seniors, masculí i femení, i els dos veterans, masculí i femení.

- Un dels principals contratemps és el fet que no teniu seu social, i tampoc material per poder entrenar o competir.

Roser Vitalla, fotografiada a Empuriabrava en el transcurs de l'entrevista amb HORA NOVA

- No tenim res, però hi ha molts clubs que s'ha ofert a ajudar-nos i a deixar-nos material abans de començar les competicions. No crec que hi hagi cap problema per tirar-ho endavant. Pel que fa referència a la seu, només puc dir que estem treballant-hi.

- Quines són les principals dificultats que comporta crear un club?

- No és fàcil tirar-lo endavant. Has de començar a trucar porta per porta, has de demanar subvencions a l'Ajuntament, preguntar a altres clubs que s'han creat fa poc per veure com s'ho han fet. En definitiva, demanar ajuda, preguntar i fer el que es pugui. Cal dedicar-hi moltes hores.

- Quines són les principals dificultats a què han de fer front?

- A l'adquisició del material, que és molt car. Hem d'aconseguir diners per pagar-ho. A més, el fet de tenir quatre

equips fa que necessitis encara més material. L'Ajuntament de Castelló ens ajuda en la part logística i en aconseguir subvencions. Els interessa obrir Empuriabrava al mar, als esports nàutics.

- Quins objectius us heu marcat per a la primera temporada de competició?

- El de guanyar, evidentment. L'any passat les noies, amb el Colera, es van proclamar campiones de Catalunya i d'Espanya. L'equip és el mateix, així que l'objectiu és repetir. Això seria ideal, ja que començar un club nou amb un projecte guanyador faria que la gent s'interessés més per aquest esport, i que tinguéssim més gent.

- Compteu amb dos veterans i dos seniors, però no gent jove. L'objectiu és captar esportistes de base?

- Sí, és el que estem buscant. L'objectiu no és el de crear una escola de rem, però

si quelcom que ens assegurí el futur. Ja hem anat a l'institut i la idea seria fer classes i poder captar jove per practicar aquest esport. Parlarem amb els responsables de l'institut per veure què és el que es pot fer perquè hi hagi alguna assignatura o quelcom lligat al rem.

- Aquesta temporada podria néixer una nova competició, la Lliga del Mediterrani.

- Sí. Aquest diumenge hi ha una reunió a Barcelona i després d'aquesta se sabrà si es crea o no la nova competició. Estaria bé que es pogués fer. Hi participarien els mateixos clubs que prenen part al campionat d'Espanya, és a dir, catalans, valencians i andalusos. La diferència és que no seria una única prova, sinó que tindria format de lliga.

- Com és habitual quan competeixen clubs de diferents comunitats, s'unifica l'embarcació. Amb quin model es disputaria?

- Amb el llaüt, i als clubs que hi prenguin part se'ls exigirà que en tinguin en propietat. Si no en tenen, no podran participar-hi. La idea que tenen és que tots els clubs comprin aquesta embarcació per, en un futur, poder competir tots junts.

- Per què es mantenen els diferents tipus d'embarcacions?

- Suposo que cadascú vol preservar la seva. A mi, personalment, em faria molta pena que desaparegués el llagut tradicional, tot i que ja hi ha hagut alguns canvis que acabes acceptant, com quan vam passar de sis a vuit remers. Però aquest llaüt és especial, és per competir. És una embarcació diferent a la tradicional.

- Quines són les diferències entre el llagut i el llaüt?

- Principalment, les mides i el pes. El llaüt pesa la meitat. Mentre el llagut català pesa uns 300 quilos, el llaüt fa uns 150. Això implica que tota la força que es fa a l'aigua serveixi per desplaçar més l'embarcació, s'aprofita més la força. Això sí, exigeix molta tècnica. Si els vuit remers no van al mateix ritme, la barca es mourà a batzegades. Cal que tots vagin a una. Amb el llagut, si algun dels remers no va al mateix ritme, no es nota tant.